TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 4. decembrī *

Lieta C-151/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 13. martā un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 19. martā, tiesvedībā

Theologos-Grigorios Chatzithanasis

pret

Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis,

***Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis* (*OEEK*)**.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents), J. Makarčiks [*J. Makarczyk*] un P. Kūris [*P. Kūris*],

* Tiesvedības valoda — grieķu.

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 10. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Grieķijas valdības vārdā — E. Skandalu [*E. Skandalou*], pārstāve,

— Austrijas valdības vārdā — K. Pezendorfere [*C. Pesendorfer*], pārstāve,

— Slovākijas valdības vārdā — J. Čorba [*J. Čorba*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — G. Zavs [*G. Zavvos*] un H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 1. panta a) punktu un 3. un 4. pantu Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvā 92/51/EEK par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, lai papildinātu Direktīvu 89/48/EEK (OV L 209, 25. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK (OV L 206, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 92/51"). Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir saistīts ar jautājumu par to, vai ir iespējams atsaukties uz šīm tiesību normām, lai panāktu, ka dalībvalsts atzīst tādus diplomus, kurus pēc mācību kursa pabeigšanas tās teritorijā izsniegušas citas dalībvalsts iestādes.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp [T. G.] Hadzitanasi [*T.-G. Chatzithanasis*] un *Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis* (veselības un sociālās solidaritātes ministrs, iepriekš — "veselības un sociālā nodrošinājuma ministrs"), kā arī *Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis* (Izglītības un profesionālās izglītības iestāde, turpmāk tekstā — "*OEEK*"), par lēmumu, ar kuru *Symvoulio Epangelmatikis Anagnorisis Titlon Ekpaidefsis kai Katartisis* (Padome, kas veic profesionālās izglītības un sagatavošanas diplomu atzīšanu, turpmāk tekstā — "*Seatek*") noraidījusi Hadzitanaša iesniegto lūgumu atļaut veikt optiķa darbību Grieķijā.

3 Hadzitanasis bija iesniedzis šo lūgumu, pamatojoties uz optiķa diplomu, ko bija izsniedzis Vinči Reģionālais optikas un optometrijas mācību institūts (Itālija) [*Istituto regionale di studi ottici e optometrici di Vinci*]. Saistībā ar šo iestādi šodien tiek pasludināts spriedums arī lietā C-84/07 Komisija/Grieķija. Šobrīd izskatāmajā lietā galvenais tiesību jautājums turklāt ir analoģisks jautājumam, kurš saistībā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību

(OV 1989, L 19, 16. lpp.), kas grozīta ar Direktīvu 2001/19 (turpmāk tekstā — "Direktīva 89/48"), bija izvirzīts lietā, kuras rezultātā tika taisīts 2008. gada 23. oktobra spriedums lietā C-274/05 Komisija/Grieķija (Krājums, I-7969. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

4 Ar Direktīvu 92/51 ir ieviesta papildu vispārējā sistēma profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, kas ir piemērojama tiem izglītības līmeņiem, uz kuriem neattiecās sākotnējā vispārējā sistēma, kas tika ieviesta ar Direktīvu 89/48, kura attiecas vienīgi uz augstāko izglītību. Direktīva 92/51 būtībā attiecas uz izglītību, kas iegūta mācību kursu, kuri ilgst no viena līdz trim gadiem, laikā, un Direktīva 89/48 attiecas uz izglītību, kuras iegūšanai ir vajadzīgi trīs vai vairāk gadi.

5 Saskaņā ar Direktīvas 92/51 piekto apsvērumu šī papildu vispārējā sistēma ir balstīta uz tiem pašiem principiem un *mutatis mutandis* paredz tādus pašus noteikumus kā sākotnējā vispārējā sistēma.

6 Direktīvas 92/51 1. panta a) punktā ir noteikts:

"Šajā direktīvā lietotas šādas definīcijas:

a) *diploms*: jebkāds izglītības pierādījums vai šādu pierādījumu kopums:

— ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, kura norādīta atbilstīgi šīs valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem,

— kas apliecina, ka tā turētājs ir sekmīgi beidzis:

i) vai nu pēcvidusskolas kursu, kas nav Direktīvas 89/48/EEK 1. panta a) punkta otrajā ievilkumā minētais kurss un kura ilgums ir vismaz viens gads vai līdzvērtīgs ilgums, mācoties nepilnu laiku, un kurā iestājoties obligāts nosacījums ir sekmīgi pabeigts vidusskolas kurss, kas vajadzīgs mācību sākšanai universitātē vai kādā citā augstākajā mācību iestādē, kā arī, ja papildus šādam pēcvidusskolas kursam var tikt prasītas profesionālās mācības;

ii) vai arī kādu no C pielikumā uzskaitītajiem izglītības kursiem,

un

— kas apliecina, ka turētājam ir profesionālā kvalifikācija, kas vajadzīga darbības uzsākšanai vai veikšanai reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī,

ar nosacījumu, ka izglītība, ko apliecina šis pierādījums, ir iegūta galvenokārt Kopienā vai ārpus Kopienas tādās izglītības iestādēs, kas nodrošina izglītību atbilstīgi dalībvalsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, vai arī apliecina, ka tā turētājam ir trīs gadu profesionālā pieredze, ko apstiprina dalībvalsts, kura ir atzinusi trešās valsts izdotus izglītības pierādījumus.

Turpmāk norādītos dokumentus ņem vērā tāpat kā diplomu, kas definēts pirmajā daļā: jebkāds izglītības pierādījums vai šādu pierādījumu kopums, ko kādā dalībvalstī izsniegusi kompetenta iestāde, ja tas izdots par Kopienā iegūtas izglītības sekmīgu beigšanu un ja šīs dalībvalsts kompetentā iestāde to atzinusi par atbilstīgu tādam pašam izglītības līmenim, kā arī, ja tas dod tādas pašas tiesības saistībā ar darbības uzsākšanu un veikšanu reglamentētā profesijā šajā dalībvalstī."

7 Direktīvas 92/51 C pielikuma 1. punktā ar nosaukumu "Vidējā medicīniskā personāla un bērnu aprūpes mācību kursi", to kursu, kuriem ir īpaša struktūra, sarakstā — kurš minēts šīs direktīvas 1. panta a) punkta pirmās daļas otrā ievilkuma ii) iedaļā — Itālijas Republikai veltītās sadaļas otrajā ievilkumā ir ietvertas mācības optiķa ("ottico") specialitātē.

8 Direktīvas 92/51 2. panta pirmajā daļā ir noteikts:

"Šī direktīva attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kas uzņēmējā dalībvalstī vēlas darboties reglamentētā profesijā kā pašnodarbinātas personas vai kā darbinieki."

9 Direktīvas 92/51 3. pantā ir ietverts vispārīgs citu dalībvalstu kompetento iestāžu izsniegto diplomu atzīšanas pienākums. Tajā ir paredzēts, ka uzņēmēja dalībvalsts, kas reglamentē pieeju profesijai, nevar, pamatojot to ar neatbilstīgu kvalifikāciju, atteikties atļaut kādas dalībvalsts pilsonim sākt vai veikt darbību šajā profesijā, it īpaši ja lūguma iesniedzējam ir diploms, kurš kādā citā dalībvalstī ir vajadzīgs, lai tās teritorijā sāktu vai veiktu darbību attiecīgajā profesijā.

10 Direktīvas 92/51 4. pantā ir ņemts vērā, ka starp dažādās dalībvalstīs prasīto izglītību, lai sāktu vai veiktu vienu un to pašu reglamentēto profesiju, var pastāvēt būtiskas atšķirības. Saskaņā ar šo tiesību normu uzņēmēja dalībvalsts var prasīt lūguma iesniedzējam pierādīt, ka tam ir noteikta ilguma profesionālā pieredze, vai likt veikt "kompensācijas pasākumus", proti, iziet stāžu vai nokārtot zināšanu pārbaudi, ja starp lūguma iesniedzēja iegūto izglītību un uzņēmējā dalībvalstī parasti prasīto izglītību pastāv būtiskas atšķirības no ilguma vai saturiskā aspekta.

Valsts tiesiskais regulējums

11 Saskaņā ar tās Konstitūcijas 16. pantu Grieķijas Republika ir paredzējusi, ka augstāko izglītību drīkst sniegt vienīgi saskaņā ar publiskajām tiesībām izveidotas iestādes.

12 *Symvoulio tis Epikrateias* (Augstākā administratīvā tiesa) uzskata, ka šī tiesību norma tomēr nenozīmē, ka profesionālo izglītību drīkst sniegt vienīgi valsts. Kaut arī Konstitūcijā privātpersonām nav paredzētas individuālas tiesības izveidot profesionālās izglītības iestādes, tajā tomēr arī nav aizliegts izveidot iestādes, kurās tiek sniegta šāda veida izglītība. Tādējādi Konstitūcija jautājuma par šāda veida izglītības iestāžu izveidošanu, ko veic privātpersonas, reglamentēšanu ir uzticējusi likumdevējam, atstājot tam iespēju atļaut vai aizliegt šādu iestāžu izveidošanu.

13 Grieķijā pastāv privāti "brīvo mācību centri" ("Ergastiria Eleftheron Spoudon"), kuru izveidi un darbību reglamentē 1935. gada 9. oktobra Dekrētlikums 9/1935, ar kuru grozīti un papildināti ar profesionālo izglītību saistītie noteikumi (*FEK A*'451), kā arī Likums 1966/1991, ar kuru tostarp paredz noteikumus par augstāko mācību iestāžu (*AEI*) un tehnisko mācību iestāžu (*TEI*) studentu pārcelšanu (*FEK A*' 147/26.9.1991). Saskaņā ar Grieķijas tiesisko regulējumu šīs struktūras nav uzskatāmas par izglītības iestādēm un tās nesniedz nekāda līmeņa profesionālo izglītību, kas būtu atzīta. Šajos centros studenti, kas tajos mācās, var iegūt izglītību, kas apstiprināta ar atestātiem, kuriem nav nekāda oficiāla statusa.

14 Optiķa profesija Grieķijā ir reglamentēta profesija. Saskaņā ar Prezidenta dekrētu 83/1989 par diplomu, kas iegūti [..] e) veselības aprūpes un sociālā nodrošinājuma specialitātē tehniskajās mācību iestādēs (*TEI*), turētāju profesionālajām tiesībām (*FEK A*' 37/7.2.1989), un Likumu 971/1979 par optiķa darbības veikšanu un optikas preču tirdzniecības vietām (*FEK A*' 223/22.9.1979), darbības optiķa profesijā uzsākšanai ir nepieciešams diploms, kas specialitātē "optika" izsniegts kādā tehniskajā mācību iestādē, tas ir, tāds diploms, kāds ir paredzēts Direktīvā 89/48.

15 Direktīva 92/51 Grieķijas tiesībās ir transponēta ar Prezidenta dekrētu 231/1998 par otro vispārējo profesionālās izglītības atzīšanas sistēmu (*FEK A*' 178/29.7.1998).

16 Saskaņā ar šī prezidenta dekrēta 13. pantu kompetentā iestāde ieinteresēto personu lūgumu izskatīšanai un lēmumu par profesionālās izglītības atzīšanu pieņemšanai ir ministrs, kas *ratione materiae* ir kompetents izsniegt atļauju reglamentētas profesijas veikšanai.

17 Iepriekš minētā prezidenta dekrēta 14. panta 1. punktā ir paredzēta *Seatek* izveidošana *OEEK* ietvaros. *Seatek* uzdevums ir, ņemot vērā *ratione materiae* kompetentā ministra ziņojumu, izskatīt katra lūguma iesniedzēja lietu un, pieņemot šim ministram adresētu lēmumu, izlemt jautājumu par to, vai ir izpildīti nosacījumi attiecīgās izglītības līdzvērtīguma atzīšanai profesionālajos nolūkos. Kompetentajam ministram, izsniedzot atļauju reglamentētas profesijas veikšanai, ir saistošs šis lēmums.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

18 Hadzitanasis 1997./1998. un 1998./1999. mācību gada laikā apguva divu gadu optikas mācību kursu, saņemot Vinči Reģionālā optikas un optometrijas mācību institūta izsniegtu diplomu. Šis diploms ļauj tam veikt optiķa darbību Itālijā.

19 1999./2000. mācību gada laikā Hadzitanasis apguva arī viena gada optometrijas mācību kursu, saņemot šī paša iepriekš minētā institūta izsniegtu diplomu.

20 Hadzitanasis apguva abus šos mācību kursus nevis Vinči Reģionālā optikas un optometrijas mācību institūtā Itālijā, bet gan Grieķijā, brīvo mācību centrā *Optometriki AE*, kas atrodas Metamorfosī [*Metamorfosi*].

21 Attiecīgā persona tomēr bija apmeklējusi arī Itālijā izvietoto izglītības iestādi, lai apgūtu padziļinātu mācību kursu 300 stundu apmērā un nokārtotu pārbaudījumus, lai saņemtu atļauju optiķa profesijas veikšanai.

22 Hadzitanasis nebija strādājis optiķa profesijā Itālijā. Vēloties veikt šo profesiju Grieķijā, viņš 2002. gada 22. februārī iesniedza veselības un sociālā nodrošinājuma ministram lūgumu atzīt viņa Itālijā iegūtā optiķa diploma līdzvērtību.

23 Ministrs sagatavoja ziņojumu, sniedzot pozitīvu atzinumu Hadzitanaša lūgumam, ar nosacījumu, ka tiek veikti kompensācijas pasākumi, kas vajadzīgi sakarā ar to, ka starp Grieķijā un Itālijā apgūtajām mācībām pastāv būtiskas atšķirības. Ministrs iesniedza savu ziņojumu, kuram bija pievienoti ar Hadzitanaša iesniegto lūgumu saistītie lietas materiāli, *OEEK*.

24 *OEEK* ietvaros *Seatek* 2003. gada 23. aprīlī pieņēma Lēmumu Nr. 16, ar kuru tika noraidīts Hadzitanaša lūgums. Šis lēmums bija pamatots ar to, ka attiecīgās personas rīcībā esošais diploms bija izsniegts saistībā ar tādām mācībām, kas galvenokārt bija apgūtas brīvo mācību centrā, kurš atrodas Grieķijā un saskaņā ar Grieķijas tiesisko regulējumu nav uzskatāms par izglītības iestādi.

25 Ar prasību, kas 2004. gada 5. februārī celta *Symvoulio tis Epikrateias*, Hadzitanasis lūdza atcelt šo *Seatek* lēmumu.

26 Pēc *Symvoulio tis Epikrateias* tiesnešu vairākuma domām, šajā gadījumā ir izpildīti Direktīvā 92/51 paredzētie diplomu atzīšanas nosacījumi un, ņemot vērā kompensācijas pasākumus, *Seatek* ir nepamatoti noraidījusi Hadzitanaša iesniegto lūgumu.

27 Neliela tiesnešu daļa savukārt uzskata, ka, pirmkārt, pastāv šaubas, vai Hadzitanaša diploms var tikt uzskatīts par "diplomu" Direktīvas 92/51 1. panta a) punkta izpratnē, un, otrkārt, ka, ņemot vērā, ka saskaņā ar EKL 149. un 150. pantu izglītības saturs un izglītības sistēmas organizācija ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē, Grieķijas Republikai nav pienākuma atzīt tādus atestātus, kas izsniegti pēc brīvo mācību centrā, kurš nav oficiāli atzīts, apgūta mācību kursa.

28 Šādos apstākļos *Symvoulio tis Epikrateias* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai tāda dalībvalsts pilsoņa gadījumā, kurš uzrāda diplomu, uz kuru, pēc tā domām, ir attiecināma [..] Direktīva 92/51 [..], un kurš lūdz attiecīgajām uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm dot pieeju vai atļaut veikt šajā valstī reglamentēto profesiju, šīs iestādes ir tiesīgas saskaņā ar šīs direktīvas 1., 2., 3. un 4. pantu, interpretējot tos atbilstīgi [EKL] 149. un 150. pantam, noraidīt šo lūgumu (tādējādi, pilnībā liedzot ieinteresētajai personai piekļuvi šādai profesijai vai tiesības veikt šo profesiju uzņēmējā dalībvalstī), pamatojoties tikai uz to, ka attiecīgo diplomu izcelsmes dalībvalsts iestāde ir izsniegusi saistībā ar tādu izglītību, kuras lielākā daļa tika iegūta uzņēmējas dalībvalsts institūtā, kurš, lai arī brīvi darbojas uzņēmējā dalībvalstī, nav atzīts par izglītības iestādi atbilstīgi tās vispārējiem tiesību noteikumiem?"

Par prejudiciālo jautājumu

29 Uzdodot šo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pienākums saskaņā ar Direktīvas 92/51 3. pantu un, ievērojot šīs direktīvas 4. pantu, atzīt citas dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtu diplomu, kaut arī šis diploms ir izsniegts saistībā ar tādu izglītību, kas daļēji vai pilnībā iegūta uzņēmējā dalībvalstī izvietotā iestādē, kura saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem nav atzīta par izglītības iestādi.

30 Šajā sakarā ir jānorāda, ka saistībā ar Direktīvu 89/48 jau ir ticis nospriests, pirmkārt, ka tajā nav ietverts nekāds ierobežojums attiecībā uz dalībvalsti, kurā lūguma iesniedzējam būtu jāiegūst sava profesionālā izglītība, un, otrkārt, ka vienīgi kompetentajām iestādēm, kuras izsniegušas diplomus, kas dod pieeju reglamentētajai profesijai, ir jāpārbauda, ņemot vērā tās profesionālās izglītības sistēmā piemērojamās tiesību normas, vai ir izpildīti diploma atzīšanas nosacījumi, tostarp ar izglītības iestādi, kurā diploma ieguvējs ir apguvis mācību kursu, saistītie nosacījumi (šajā sakarā skat. iepriekš minēto 2008. gada 23. oktobra spriedumu lietā Komisija/Grieķija, 28., 31. un 32. punkts).

31 Tāpat no judikatūras izriet, ka ar šādu Direktīvas 89/48 interpretāciju netiek apstrīdēta Grieķijas Republikas kompetence attiecībā uz izglītības saturu un izglītības sistēmas organizāciju, jo attiecīgais diploms, ņemot vērā Direktīvu 89/48, nav saistīts ar Grieķijas izglītības sistēmu, bet gan ar tās dalībvalsts izglītības sistēmu, kuras kompetentā iestāde ir izsniegusi šo diplomu. Līdz ar to tieši šai pēdējai minētajai iestādei ir jānodrošina attiecīgās izglītības kvalitāte (šajā sakarā skat. iepriekš minēto 2008. gada 23. oktobra spriedumu lietā Komisija/Grieķija, 36. un 40. punkts).

32 Tāpat ir arī ticis nospriests, ka tas, ka dalībvalsts pilsonis, kurš vēlas strādāt reglamentētā profesijā, izvēlas veikt šo profesiju kādā paša izvēlētā dalībvalstī, nav uzskatāms par Direktīvā 89/48 paredzētās vispārējās atzīšanas sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un ka dalībvalsts pilsoņu tiesības izvēlēties dalībvalsti, kurā iegūt profesionālo kvalifikāciju, ietilpst EK līgumā garantēto pamatbrīvību īstenošanā vienotā tirgū (skat. 2008. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-286/06 Komisija/ Spānija, Krājums, I-8025. lpp., 72. punkts).

33 Tā kā attiecīgie Direktīvas 92/51 noteikumi būtībā ir tādi paši kā attiecīgie Direktīvas 89/48 noteikumi un tā kā atbilstīgi Direktīvas 92/51 preambulas piektajam apsvērumam ar to ieviestās papildu sistēmas pamatā ir tie paši principi un tajā *mutatis mutandis* ir ietverti tādi paši noteikumi kā sākotnējā vispārējā sistēmā, kas tika ieviesta ar Direktīvu 89/48, šo vērtējumu var piemērot arī attiecībā uz Direktīvu 92/51.

34 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 92/51 1. panta a) punkts un 3. un 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm atbilstīgi minētās direktīvas 3. pantam un, ievērojot šīs direktīvas 4. pantu, ir jāatzīst citas dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtais diploms, kaut arī šis diploms ir izsniegts saistībā ar tādu izglītību, kas pilnībā vai daļēji iegūta uzņēmējā dalībvalstī izvietotā iestādē, kura saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem nav uzskatāma par izglītības iestādi.

Par tiesāšanās izdevumiem

35 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/51/EEK par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, lai papildinātu Direktīvu 89/48/EEK, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvu 2001/19/EK, 1. panta a) punkts un 3. un 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm atbilstīgi minētās direktīvas 3. pantam un, ievērojot šīs direktīvas 4. pantu, ir jāatzīst citas dalībvalsts kompetentās iestādes izsniegtais diploms, kaut arī šis diploms ir izsniegts saistībā ar tādu izglītību, kas pilnībā vai daļēji iegūta uzņēmējā dalībvalstī izvietotā iestādē, kura saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem nav uzskatāma par izglītības iestādi.

[Paraksti]